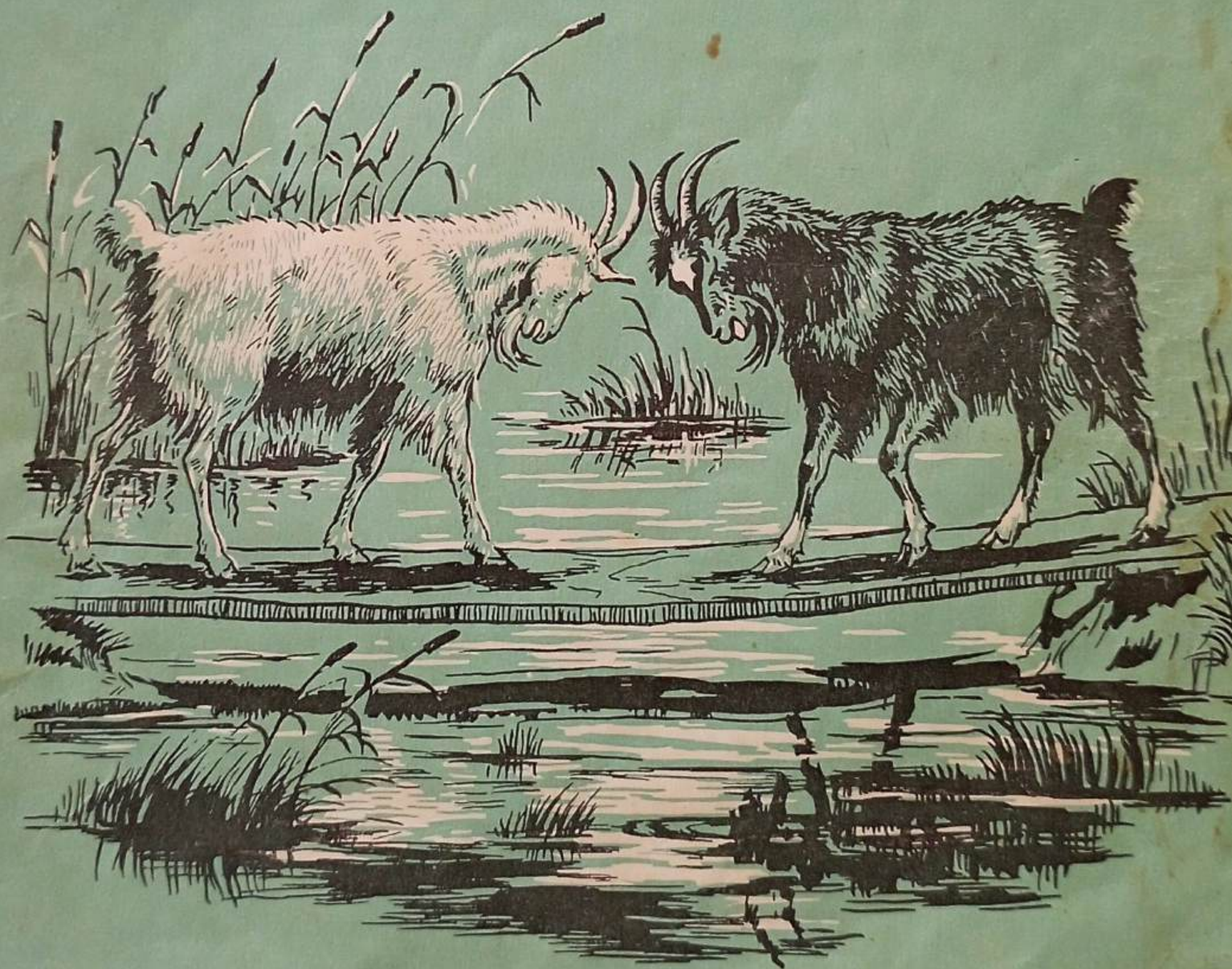

МИХАЙЛО КОЦЮБІНСЬКИЙ

КАЗКИ

„МОЛОДЬ”

МИХАЙЛО
КОЦЮБИНСЬКИЙ

КАЗКИ

ВИДАВНИЦТВО ЦК ЛКСМУ «МОЛОДЬ»
Київ 1958

ПРО ДВОХ ЦАПКІВ

З одного берега йде до річки білий цапок, а з другого берега підходить чорний цапок.

І той хоче через річку перебраться, і другий. А через річку кладка. Така вузенька, що тільки один може перейти, а двом тісно.

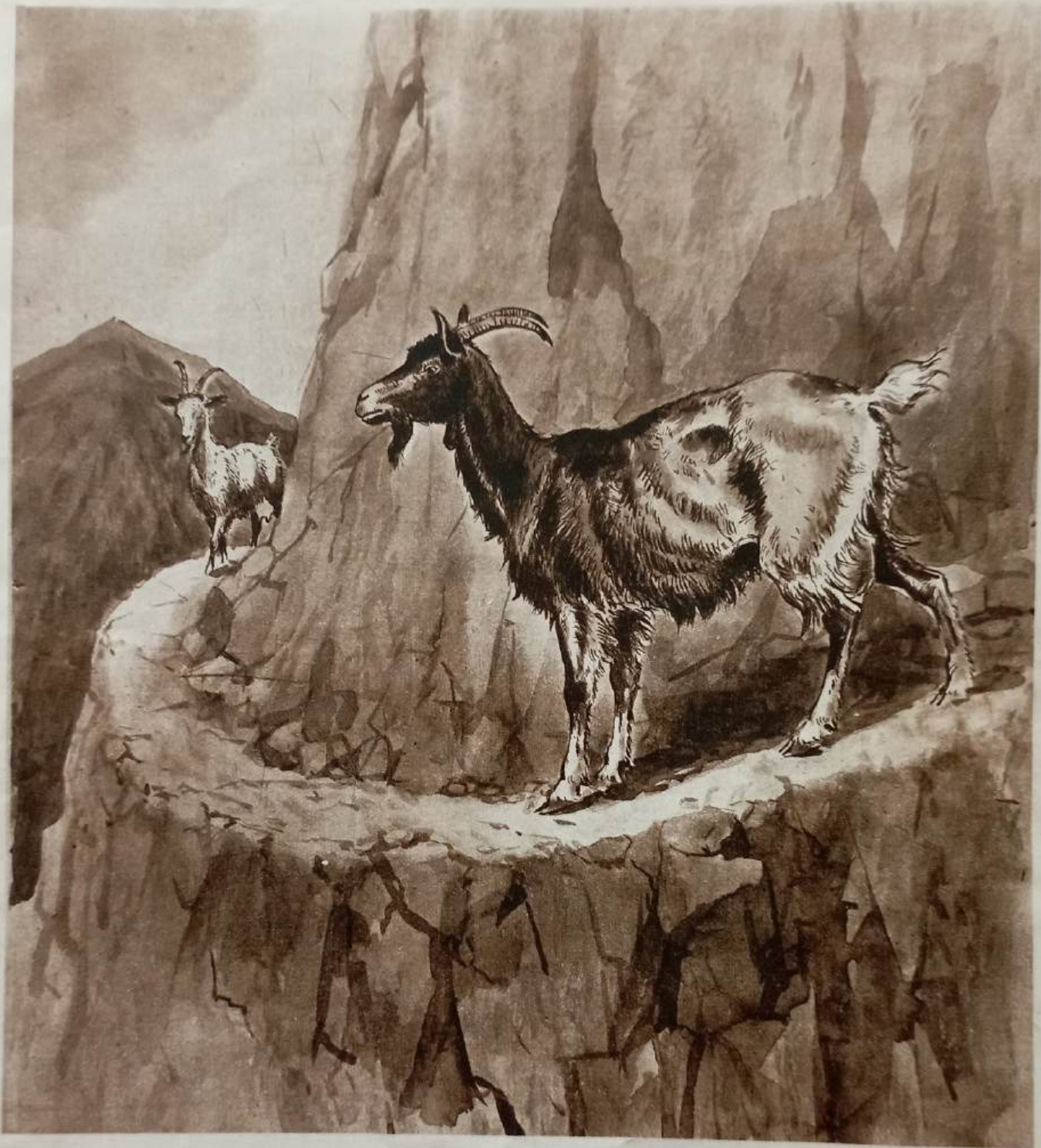
Не схотів білий цапок зачекати, поки перейде через кладку чорний, а чорний і собі не схотів заждати, щоб перейшов білий.

Ступили обидва на кладку, зійшлись посередині та й ну один одного лобами й рогами бити!

Бились, бились, та й скінчилося на тому, що обидва в воду попадали і потопились.

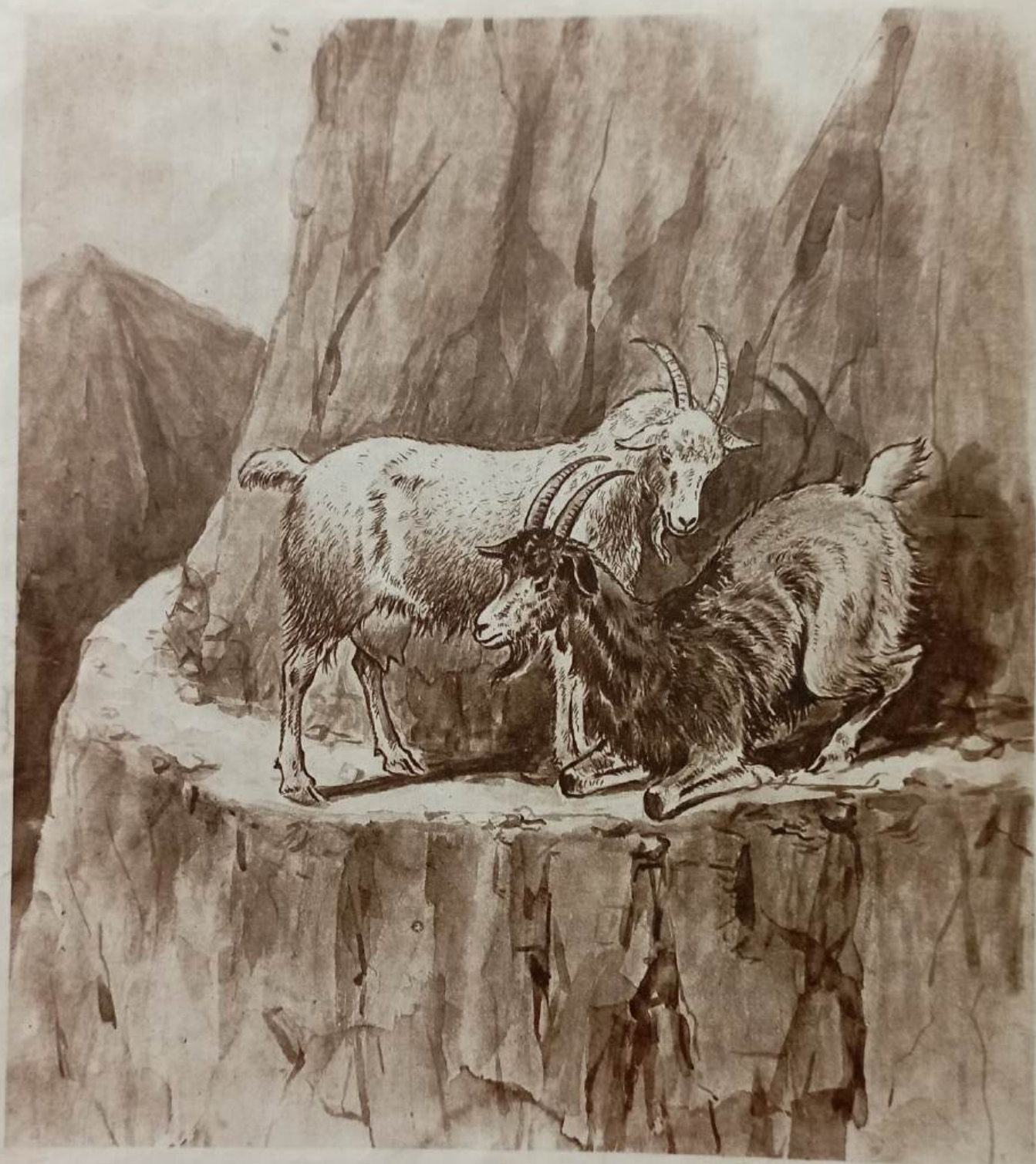

ДВІ КІЗОЧКИ

А дві кізочки — то були розумнішими. Стрілись вони на вузькій стежечці.

З одного боку стежечки глибокий рів, а з другого — висока та крута гора. Розминутися ніяк не можна.

Постояли вони, постояли, подумали-подумали, а тоді одна кізочка стала на коліна, перевернулась на бік, лягла на стежці і притиснулась до гори.

Тоді друга обережно переступила через неї, а та, що лежала, встала і пішла собі.

ІВАСИК ТА ТАРАСИК

Івасик ловив рибку. Все, що зловив, склав у кошечок, закинув кошечок на плечі та й іде додому.

Побачив його Тарасик та й тихенько, тихенько за ним. Думає, як би витягти рибку.

Тільки Тарасик підкрався до кошичка, а Івасик почув, що хтось ззаду до кошичка добирається, та й озирнувся.

Тарасик одскочив, руки заклав назад, голову задер, іде, наче то не він до кошичка добирався.

Пішов Івасик далі.
Йде собі спокійно, а Тарасик знов підкрався, за-
клав у кошичок руку та як заверещить!
Великий рак вчепився йому в палець!

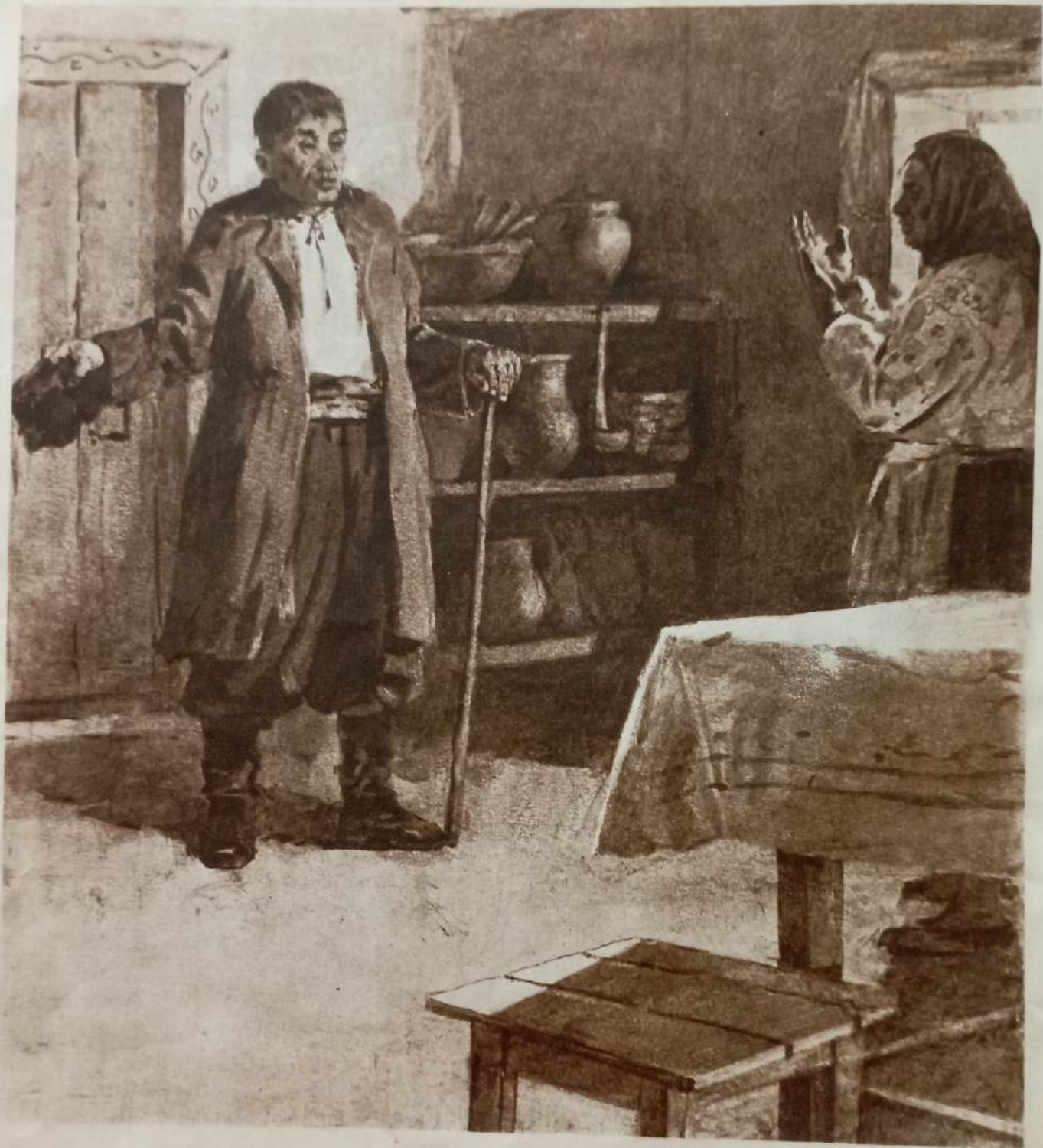
Бо в кошичку не тільки рибка була, а й раки. А Тарасик аж скаче, так його болить.

Івасик обернувся, побачив та й сміється з Тарасика: ага! попався!

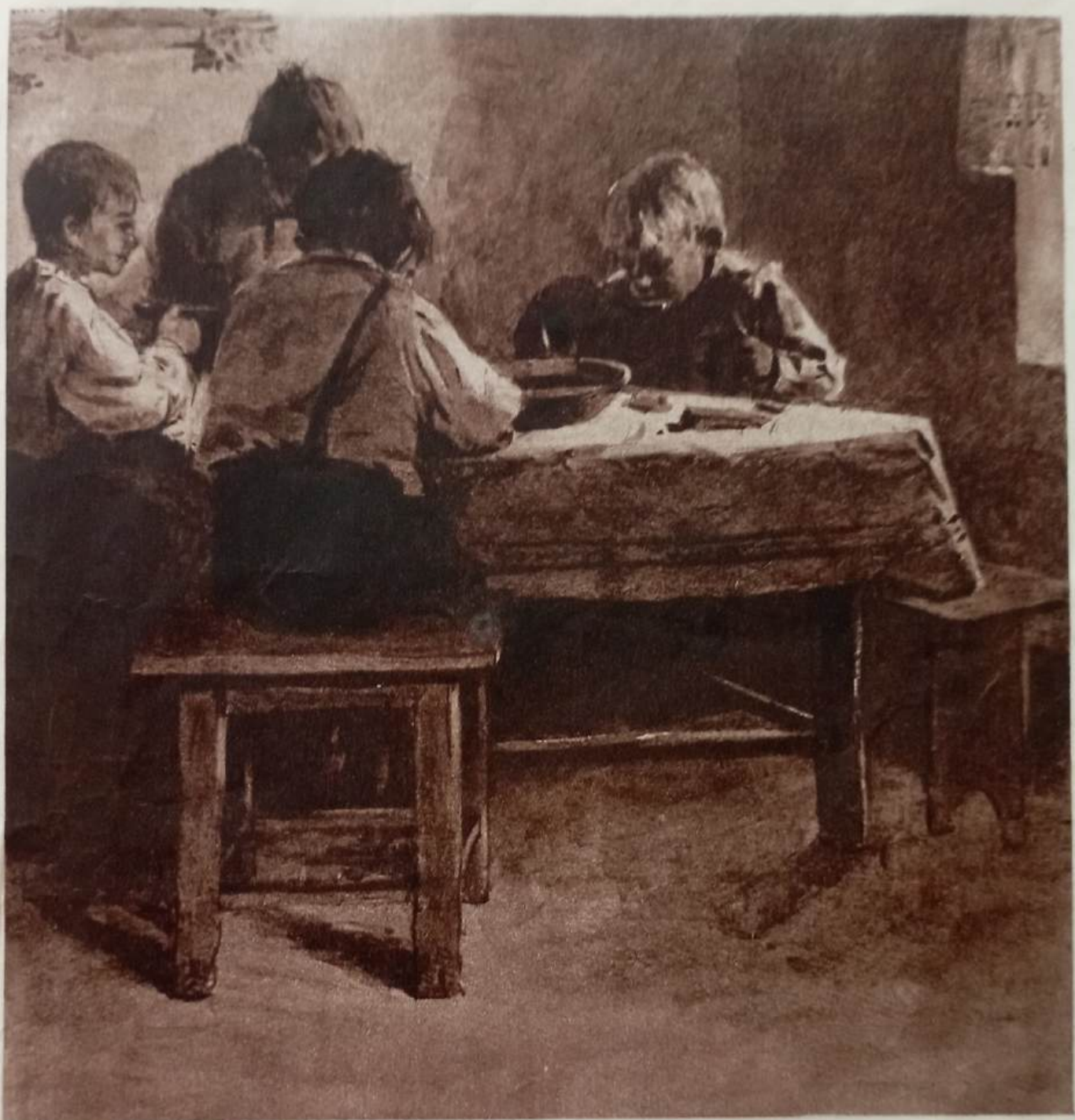
Насилу Івасик одчепив од пальця рака. Одчепив, поклав у кошичок та й пішов собі додому.

А у Тарасика палець розпух, кров з нього капає. Плаче бідний.

ДЕСЯТЬ РОБІТНИКІВ

Зайшов я колись до одної жінки в хату — Одаркою звали жінку. Дивлюсь, а у неї в хаті так чисто, гарно так: діти умиті, чисто одягнені, обід зварений.

— Як ви встигаєте все поробити? — питаю я в Одарки.

А вона каже:

— Як же мені не встигнути! У мене служить аж десять робітників. Вони мене слухають: що скажу — зроблять, один одному помагають!..

— Які ж то у вас робітники?
— А ось вони! — засміялась Одарка і поклала на
стіл своїх десять пальців.

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Малюнки художників
Г. Манеця і М. Попова

Редактор *П. Гонтаренко*
Художній редактор *А. Широков*
Технічний редактор *В. Смородський*
Коректор *М. Видиш*

Михайло Коцюбинський. Сказки
(На українском языке)

БФ 02988. Підписано до друку 13/VI 1953 р. Папір 54×84/8, папер. арк. 1,25, друк. арк. 2,05, обл.-вид. арк. 1,83.
Тираж 200 000. Ціна 85 коп. Зам. 759.

Книжково-журнальна фабрика Головидаву Міністерства Культури УРСР. Київ, вул. Воровського, 24.

